

Obsah:

Anděl	1
Babička Mary	2
Babinský	6
Banka (Make love Cosa Nostra)	4
Batalion	7
Bedna vod whisky	8
Bláznova ukolébavka	12
Bludnej Ir	10
Blues Folsomské věznice	13
Buráky	14
Colorado	15
Čarodějnice z Amesbury	16
Černá díra	18
Černý muž	20
Čert v Rathauze	19
Červená řeka	24
Darmoděj	22
David a Goliáš	26
Dej mi víc své lásky	25
Divoké koně	28
Divokej tymián	29
Dokud se zpívá	30
Dopis Ježíškovi	32
Dopis panu prezidentovi	31
Fotbal	34
Franky Dlouhán	36
Grónská písnička	37
Gumídci	38
Hejno vran	39
Hlídač krav	40
Ho ho Watanay	41
Holubí dům	42
Honky tonky blues	43
Hudsonský šify	44
Chodím po Brodwayi	45
Já budu chodit po špičkách	46

Já chtěl bych být ten nejlepší	47
Jaro	48
Jasná zpráva	49
Jdou po mně jdou	50
Jesse James	52
Jó, třešně zrály	53
Jožin z bažin	54
Kačerov	56
Kde ty kytky jsou	57
Když mě brali za vojáka	58
Když náš táta hrál	59
Kometa	60
Kozel	62
Lachtani	64
Lojza a Líza	63
Máňa	66
Marnivá sestřenice	68
Meloun	67
Mezi horami	70
Milionář	72
Mlýny	71
Morituri te salutant	74
Mravenčí ukolébavka	75
Na kameni kámen	76
Na kolena	77
Náhrobní kámen	78
Nám se stalo něco překrásného	79
Nevidomá dívka	80
Nezacházej, slunce	82
Niagara	83
Nosorožec	84
O blechách a tak	85
O Jakubovi	86
Obluda	88
Okorň	87
Omnia vincit amor	90
Parta z ranče Ypsilon	91
Pijte vodu	92

Píseň zhrzeného trampa	94
Pod dubem	93
Pohár a kalich	96
Pochod marodů	98
Povíděj	104
Prokletej vůz	100
Proměny	102
Ptáčata	105
Ráda se miluje	106
Robinson Black	108
Rock'n roll pro Beethovena	107
Rodné údolí	110
Rosa na kolejích	111
Růže z Texasu	114
Rychlé šípy	112
Sbohem galánečko	115
Sedmnáct dnů	116
Severní vítr	117
Slavíci z madridu	118
Snad jsem to zavinil já	119
Stánky	124
Stará archa	120
Strom	122
Tak už mi má holka mává	125
Tereza	126
Tisíc mil	127
To ta Helpa	128
Toulavej	129
Trpasličí svatba	130
Tři citrónky	131
Tři čuníci	132
Tři kříže	134
Tři oříšky	135
Třináctka	136
Tulácký ráno	137
V pekle sudy válej	138
Valčíček	139
Válka růží	140

Večerníček	142
Ved' mě dál	141
Veličenstvo kat	144
Velrybářská výprava	146
Vítr to ví	147
Vlaštovko leť	148
Whisky, to je moje gusto	149
Za svou pravdou stát	150
Zamilovaný princ	151
Zítř ráno v pět	152
Zvedněte kotvy	153
Zvláštní znamení touha	154
Želva	155

Anděl

Karel Kryl

- G** **Emi** **G** **D7**
1. Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla
G **Emi** **G** **D7** **G**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.

Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému

- G** **Emi** **G** **D7**
R: A proto prosím věř mi, chtěl jsem ho žádat
G **Emi** **G** **D7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
G **Emi** **D7** **G**
co mě čeká a nemine
G **Emi** **D7** **G**
co mě čeká a nemine

2. Pak hlídali jsme oblohu pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
To asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice

A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi.
Však přítel, prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

Babička Mary

Voskovec a Werich

Ami

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,

Dmi Ami H7 E

pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.

Ami

Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,

Dmi Ami Dmi E7 Ami

ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C G7 C

Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,

G7 C F F#dim E

plch, skunk, vše utíká po stráni od Mednika.

Ami

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,

Dmi Ami

rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:

H7 E G7

"Blíží se k nám postrach prémie."

C D7 G7

- R:** Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem,

C D7

nad hlavou točí lasem. Stoletá Mary, babička Mary,

G7 C E7

ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!" Bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,

zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo, putykáře změní v mrtvolu,

za zády má štěchovické peklo

s šlajsnou svatojánských atolů.

R: Mary, babička Mary, pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy. Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce volala ji Polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila
volébní agitace.

R: Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle,
ve volbách byla vedle. Stoletou Mary, babičku Mary,
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Banka (Make love Cosa Nostra)

Wabi Ryvola

E F# H7

1. Ze starejch časáků a fotek zažloutlejš

E F# H7

šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejch

E

gangster má na kahánku, když kouří marijánku

H7 E

miluje Paula Anku, je velkej lump

Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf
na Pátý avenue se třese každej sejf
kolťáky vycíděný, heroin a krásný ženy
dolary upocený nejsou náš džob

A D E A

R: Jedeme přepadnout velikánskou banku

A D E A

ve vokýnku kulomet a dvěšťe litrů v tanku

H7

ukradneme mraky dolarů

E

E7

sejdeme se večer u baru a tam je prochlastáme

A D E A

Zastřelíme poldu, co tu banku chrání

A D E A

naši velký loupeži už nikdo nezabrání

H7

soustředíme všechno úsilí

E

E7

poldové už shání posily a my je zastřelíme

A H7 E

do břicha sekerou

2. Nacpeme kolťáky do pouzder podpažních
namažem mechanismy zbraní trofejních
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru
rozdělíme si sféru odkud až kam

Bezdymej prach a prvotřídní auťáky
falešný dolary a whisky hektáky
mafie naše máma decentně hejbe s náma
you are my suggar baby make love get back

R:

Babinský

lidová

C

G

C

1. Na kopečku v Africe stojí stará věznice, ach ouvej
na kopečku v Africe stojí stará věznice, ach jo !
2. Vězňové se tetelí, že maj myši v posteli...
3. Mezi nima Babinskej, starej lotr mexickej...
4. Pojd' Babinskej pojd' dolů, máš tam dole návštěvu...
5. Šel Bábinskej, šel dolů, milá stála u stolu...
6. Běž má milá, běž domů, já mám zítra popravu...
7. Když to milá slyšela, škytla, prdla, vomdlela...

VERZE 2:

2. Vězňové se tetelí, že maj myši v posteli...
3. Mezi něma Babinskej, známej lotr mexickej...
4. Jednou z rána k večeru, přišel bachař nahoru...
5. Běž Babinskej, běž dolů, máš tam nákou návštěvu...
6. Šel Babinskej, šel dolů, milá stála u stolu...
7. Když ji lotr uviděl, hnedka v očích zaslzel..
8. Neplač milý Jozífku, tu ti nesu polívku....
9. A vepřovou s knedlíkem, ať seš stále mladíkem...
10. Tu ti nesu cibuli, ať tě srdce nebolí...
11. K tomu ještě petržel, abys dlouho vydržel...
12. A tady máš koláče, smočený jsou od pláče...
13. Běž má milá, běž domů, já mám zítra popravu...
14. Když to milá zaslechla, prdla, frnkla, utekla...
15. Když mu hlavu sekali, všechny panny plakaly...
16. Pak mu hlavu usekli až po samou fusekli..

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami

*: Víno máš a markytánku,
C G Ami Emi Ami
dlouhá noc se pro hý ři,
C G Ami
víno máš a chvilku spánku,
C G Ami Emi Ami
díky, díky, ver bí ři.

Ami

1. Dříve než se rozední,
C G Ami Emi
kapitán k osedlání rozkaz dá vá,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně po há ní.
Tam na straně polední
čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion, za mí ři
C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
C G Ami Emi Ami
díky díky vám královští ver bí ři.

2. Rozprášen je batalion
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion
verbíři nové chlapce přivedou ti
za královský hermelín padne každý rád.

R:

*:

Bedna vod whisky

Miky Ryvola

Ami C Ami E

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky.

Ami C Ami E Ami

Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C Ami E

Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.

Ami C Ami E Ami

Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A D E A

- R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.

D E A

Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.

D E A

Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý.

Postavil bych malej dům na louce ukrytý.

Postavil bych malej dům a z okna koukal ven

a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.

Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.

Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít

nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil

nechtěl běžet dokavad' se whisky nenapil

zatracená smůla zlá a zatracenej pech

když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

R:

5. Až kopneš do té bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok.

R: ... Tak kopni do té bedny(stop)...

Bludnej Ir

Vrámci Možností

Ami

C

1. Jim O'Connel mladý farmář byl,

G

Ami

znal kdejakou knajpu v okruhu sta mil.

Ami

C

Zatracený pití, co z toho budu mít?

G

Ami

Co takhle do světa trochu vyrazit?

Ami

C

Od slov k činům Jim neměl daleko,

G

Ami

sbalil si deku a vejce na měkko.

Ami

C

Naposled whiskey si do chřtánu nalil

G

Ami

a potom na sever směle vyrazil.

R: Hej,

Ami

C

|: Laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj,

G

Ami

laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj, laj. :|

2. Prodíral se lesem, kdejakou pastvinou,
horama, dolama i dlouhou rovinou
a po pár dnech co strávil na cestách,
došel až k moři, kde smyl ze sebe prach.
Když mu oceán cestu přehradil,
Jim otočil se a na jih vyrazil.
Po týdnech klopýtání cestou necestou,
vrátil se zas k moři jak za svou nevěstou.

R:

3. (O oktávu výše)

Zatracený moře, kdo mi ho sem dal?
Tak holt na západě, zkusím štěstí dál.
Jenže na západě to moře bylo zas
a Jima v tu chvíli, popad' vztek jak ďas.
Tak tedy východ je další možností,
kroutí hlavou Jim, je rudý zlostí.
Jenže východ Jimovi pravdu odhalil
a to prostý fakt, že Jim je vlastně Ir!

R:

**4. O co se to snažím..., říká si Jim k sobě,
vždyť i můj děd tvrdil, že žijem na ostrově.
Šel domů a tím je příběh dokonán
a ač byl Jim Ir dál chlatal jako Dán...**

Ami G Ami

R: ... laj, laj, laj, laj.

Bláznova ukolébavka

P. Dydovič, F. Řebíček

- D** **A** **G** **D**
1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí
D **A** **G** **D**
kvůli nám přestal vítr vát jen můra zírá zvenčí
A **G**
Já znám její zášť tak vyhledej skryš
A **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž

- D** **A**
R: Máš má ovečko dávno spát
G **E**
a můžeš hrát ty mně můžeš hrát
D **G**
Vždyť přijdou se ptát,
D **G**
zítra zas přijdou se ptát
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš

2. Máš má ovečko dávno spát dnes máme půlnoc temnou
Ráno budou nám bláznům lát že ráda snídáš se mnou
Proč měl bych jim lhát že jsem tady sám
když tebe mám rád když tebe tu mám

R:

Blues Folsomské věznice

Greenhorns

G

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

G7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

C

G

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

D7

G

a máma mi říkala: „Nehraj si s tou pistolí!“

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle ten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: „Nechod' s tou holkou!“,
a taky mi říkala: „Nehraj si s tou pistolkou!“

Buráky

lidová

D **G** **D**
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války

E **A7**
a v polích místo bavlny, teď rostou bodláky.

D **G** **D**
A ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
A7 **D**
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

D **G** **D**
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

E **A7**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

D **G** **D**
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
A7 **D**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“
Ale mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.
Pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná milice tam louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Až zeptaj' se tě: „Hrdino, cos' dělal za války?“
„Já, flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.“

R:

Colorado

Kabát

G

C

1. Táta vždycky říkal hochu žádný strachy,
seš kovboj v Coloradu můžeš krávy pást,
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
do srdce Evropy já v klidu odjel krást.

G

D

G

C

G

D

G

2. Narvaný kapsy prsteny řetězy zlatý,
tam kolem krku místní indiáni maj',
a ti co nemakaj', tak sou nejvíc bohatý,
musím si pohnout dokavad' tam rozdávaj'.

G

C

- R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!
tak se vrátím ve svý rodný Colora do,
a o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

G

D

G

Emi C

G

D

G

3. Tam kradou všichni, co okolo bydlej,
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej,
házej mu kosti za to že se nedívá.

4. Místo krav tam nelžu vám prej pasou holky
a když jim nezaplatíš vyrazej ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezďej v medvědech.

R:

G

D

G

- R: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

- Dmi C Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B Ami B C Dmi
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
dábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit dábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Černá díra

Karel Plíhal

- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A**
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E D E A
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Čert v Rathauze

Znouze ctnost

C#mi

H

C#mi

1. Na plzeňským náměstí stojí stará radnice

H

C#mi

na dvoře tam kdysi kozel podlehl panice

C#mi

R: |: Hej čikyčany, hej čikyčany,

H

C#mi

hej čikyčany, čikyčany :|

2. Jak se tam dostal to vůbec neví nikdo dodneška
jistý je, že v noci mečel a běhal do kolečka

R:

3. Strážník co chrápal se probudil běžel pro hospodáře
společně sešli dolů vtevřeli vrata rathauze

R:

4. Ve tmě tam čekal kozel rohy ukázal a zalez
strážník s hospodářem řvali: „Lidi bacha je tu čert!“

R:

5. Policajt šel pro purkmistra ten přibral s sebou kaplana
a ještě svýho čeledína, co mu sloužil jak ochrana

R:

6. A jak to všechno dopadlo, dovedete si představit
Uřízli si ostudu, nikdo se s nima nechtěl bavit

Černý muž

lidová

G

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,

C

G

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Emi

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Ami7

D7

G

kapitán John Brown to zřel.

G

G7 C

G

R: Glory glory aleluja, glory glory aleluja,

Emi

Ami7

D7

G

glory glory aleluja, kapitán John Brown to zřel.

2. |: Sebral z Virgínie černých přátel šik, :| 3x
prapor svobody pak zdvih.

R: ... prapor svobody pak zdvih.

3. |: V čele věrných pevnost Hapers Ferry jal, :| 3x
právo vítězí i čest.

R: ... právo vítězí i čest.

4. |: Hrstka statečných však udolána jest, :| 3x
kapitán John Brown je jat.

R: ... kapitán John Brown je jat.

5. |: Zvony Charlestonu z dáli temně zní, :| 3x
poslední to Johnův den.

R: ... poslední to Johnův den.

6. |: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :| 3x
jeho duch však kráčí dál.

R: ... jeho duch však kráčí dál.

7. |: Kráčí dál a v košili se třepetá, :| 3x
zima je mu veliká

R: ... zima je mu veliká

8: |: Jeho tělo byste marně hledali, :| 3x
červi už ho sežrali.

R: ... červi už ho sežrali.

Darmoděj

Jaromír Nohavica

- Ami** **Emi** **Ami** **Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami **Emi** **Ami** **Emi**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Ami**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi **F**
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
D#dim **E7** **Ami**
a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

- Ami** **Emi** **C** **G** **Ami** **F** **D#dim** **E7**
R: Na na na ...
Ami **Emi** **C** **G** **Ami** **F** **D#dim** **E7**

2. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

Ami Emi C

R: Můj Darmoděj, vagabund

G

osudů a lásek,

Ami F D#mi

jenž prochází všemi sny,

E7

ale dnům vyhýbá se,

můj Darmoděj, krásné zlo,

jed má pod jazykem,

když prodává po domech

jehly se slovníkem.

- 3.** Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechn žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem ...

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj krásné zlo jed mám pod jazykem
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Červená řeka

lidová

D D7 G

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí

D H7 Emi A7

a kde ční červený kamení,

D D7 G

žije ten, co mi jen srdce ničí,

D A7 D

koho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,

já ho znám, srdce má dřravý,

ale já ho chci mít, mně se líbí,

bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,

nejhezčí z kovbojů v okolí,

vestu má ušitou z hadích kůží,

bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,

kdy mu prý už to svý srdce dám,

ale já odpovím, že čas maří,

srdce blíž Červený řeky mám.

5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,

hlavu mám bolavou závratí,

ale já přesto dál budu věrná,

dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dej mi víc své lásky

Olympic

Emi

G

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aúú

Emi

D

H7

co podporujou hloupou náladu, aúú,

Emi

hodit klíče do kanálu,

A

Ami

sjet po zadku holou skálu

Emi

H7

Emi

v noci chodit strašit do hradu

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,

v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,

úplně melancholicky,

s citem pro věc jako vždycky

D7

vyrábím tu hradní záhadu, aúú.

G

H7

- R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,

Emi

C

G

D7

má drahá dej mi víc své lásky, aúú

G

H7

Ja nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Emi

C

G

H7

já chci jen pohladit tvé vlásy, aúú

3. Nejlepší z těch divnej nápadu , aúú,

mi dokonale zvednul náladu, aúú,

natrhám ti sedmikrásky,

tebe celou s tvými vlásy

zamknu si na sedm západu , aúú

R:

David a Goliáš

Jaroslav Ježek, Jiří Voskovec, Jan Werich

- C Ami F G7**
1. Lidi na lidi jsou jako saně,
C Ami F G7
člověk na člověka jako kat.
C A
Podívejte se na ně,
Dmi G7 C H7
musíte naříkat.
Emi A H7
Obr do pidimužíka mydlí,
Emi A H7
domnívaje se, že vyhraje.
G Emi Ami D7
Klidně sedme na židli,
G G7
čtème bibli, tam to všechno je.
- C Dmi G7**
Samuelova kniha nám poví dá,
C Dmi G7
jak na žida přišla veliká bída,
C Ami F Fmi
jak ti bídni Filištíni válku vést nebyli líní.
C G#7 G7
Až potkali Davida.
- C Dmi G7**
David šel do války volky, nevolky,
C Dmi G7
z velké dálky nesl bratrům homolky.
C Ami
V pochodu se cvičil v hodů,
F Fmi
dal si pro strýčka Příhodu
C G7 C
tři šutry do tobolky.

G# **C**
 Hej, hej, kam se valej,
 D7
 vždyť jsou malej!
 G7 **E7**
 Takhle Goliáš ho provokuje,
Dmi7 **G7**
 David slušně salutuje.

C **Dmi G7**
 Když mu ale obr plivnul do očí,
C **Dmi G7**
 David se otočí, prakem zato čí.
C **Ami**
 Když začínáš, no tak tu máš,
F **Fmi**
 byl jsi velkej já měl kuráž.
C **D7 G7 C**
 A jakej byl Go - li - áš.

Divoké koně

Jaromír Nohavica

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami**
1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
Dmi Ami Dmi Ami Ddim F
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor :|
|: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
|: naše touhu ještě neumírej, sil máme dost :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
|: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :|
|: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, :|
|: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|

Já viděl divoké koně...

Divokej tymián

Pavel Lohonka Žalman

D G D

1. Dál za vozem spolu šlapem,

G D

někdo rád a někdo zmaten,

G F#mi

kdo se vrací, není sám,

Emi G

je to věc, když pro nás voní

D G D

z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

G D

- R:** Podívej, jak málo stačí,

G F#mi

když do vázy natrhám

Emi G

bílou nocí k milování

D G D

z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrtthodi nu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Am G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na če lo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Dopis panu prezidentovi

Jaromír Nohavica

D

Emi

1. Pane prezidente - ústavní činiteli

A7

D

píšu Vám dopis že moje děti na mě zapomněly

Emi

jde o syna Karla a mladší dceru Evu

A7

D

rok už nenapsali rok už nepřijeli na návštěvu

G

Ami

R: Vy to pochopíte vy přece všechno víte

D

G

vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte

Pane prezidente já chci jen kousek štěstí

pro co jiného jsme přeci zvonili klíčkema na náměstí

2. Pane prezidente a ještě stěžuju si

že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy

i poštovní známky i bločky na poznámky

i telecí plecko, Řecko i Německo, no prostě všecko

R:

3. Pane prezidente mé České republiky

oni mě propustili na hodinu z mé fabriky

celých třicet roků všecko bylo v cajku

teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku

R: Vy to pochopíte vy se mnou soucítíte ...

4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila

ta by mě za ten dopis co tu teď píšu patrně přizabila

řekla by: Jaromíre chováš se jak malé děcko

víš co on má starostí s celú tu Evropu s vesmírem a vůbec všecko

R: Ale vy mě pochopíte ... + Pane prezidente

Dopis Ježíškovi

Kašpárek v rohlíku

- G** **B**
1. Ježíšku, píšu ti podrobný dopis,
C **G**
ať nedopadne to tak jako vloni.
B
Tenkrát to za mě napsala máma
C **G**
a ty jsi to nakonec pěkně zkonil.
- G** **B**
Ježíšku, když jsem chtěl pod stromek kytaru,
C **G**
nemyslel jsem, takovou co ty.
G **B**
Nechtěl jsem dřevěnou kytaru španělskou,
C **A**
co na ni z papíru hraješ noty.
- G** **B** **C** **F**
R. Ježíšku, já chci tu, co ji zapojíš do elektriky
B **C** **G**
a hraješ na ni songy od Metallicy.
B **C** **F**
Takovou, co na ni brnkneš a dělá rachot,
B **C** **A**
až sousedům do povětrí vyletí záchod.
- G** **B** **C** **B**
Intro: Hůhu hůhu o-ó.
G **B** **C** **B**
Hůhu hůhu o-ó.
2. Takovou kytaru chci,
že až naši budou zas dělat vánoční večírek,
v pokoji zahraju pořádně nahlas
a dědu nám to vystřelí z trenýrek.

Poletí jako ta kometa.
nahatá a trochu plešatá.
Než se vrátí, budeme zpívat
koledy letos bez dědy.

R: Ježíšku, končím a doufám, že i když jsi to mimino,
že umíš číst a nebude to zase mimo.
Že tě tam poštáci znají a psaní dají,

A

tak pro mě zkus tu elektrickou kytku najít, najít!

G B C B

Intro: Joá...

G B C B

Hhhhhhhchchchch... eeee

G B C B

aaaaoooo

3. Potom se tejden s tejdnem sešel,
konečně tu byl Štědrý den.
Kapr se do mě sotva vešel,
ocas mi čouhá z pusy ven.

Nemůžu vydržet napětím,
táta si přidává potřetí.
Pod stromečkem vidím - hurá!

A

Červená kytara, kouká z ní šňůra, jó, chachá...

R: Ježíšku, tohle je teda síla, ty jsi prostě boží.
Tohle je Hama, fakt prvotřídní zboží.
Takovou kytaru jsem chtěl, no ty seš démon!

A

Založím kapelu, hned vymyslím jí jméno, jménóóóó.

G B C B G

Outro: |: Pak pošlu ti demo, do nebe jde demo. :| 8x

Fotbal

Jaromír Nohavica

Dmi

F

1. V neděli v pět deset sraz u Baníku

C

Dmi

A7

desítka vleze se pak ještě jedna

Dmi

F

Co čumíš frajere chceš do ciferníku?

C

Dmi

A7

Jestli mě dožereš hele jsem bedna

Gmi

Dmi

Tribuna na stání Necpi se vřede!

B

F

A7

Hadráři spartani! Ostrava jedem!

Dmi

F

už to má správný var jen počkej až tě

C

Dmi

A7

Dobrý den sportu zdar fotbalu zvláště

2. Tři nula na rohy a jinak šul - nul
Berte je přes nohy! Liga je liga
dnes jsem měl odpolední tak jsem to bulnul
Zacláníš chlape sedni! Navalte cíga!

Zelená je tráva Rozhodčí nekřepčí!
Ostrava jedem Ostrava! Kula je nejlepší!
pětku mě lístek stál Tak se ukažte
Dobrý den sportu zdar fotbalu zvláště

3. Lumpové hovada! Chovanec karta!
Jesličky - paráda! Šij to na bránu!
Bijte je Pražáky! Hanba Sparta!
Jaký sakypaky sedum banánů

Stojím v davech lidu jsem fanda svého klubu
Ten gól byl z offsidu! Sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar? Propíchnout pláště!
Dobrý den sportu zdar fotbalu zvláště

4. Ty mlč ty páprdo! No ty v tom baloňáku!
Fotbalu rozumíš jak koza nákladáku
Být tebou tak nežvaním a radši mažu
jinak se neubráním a pak ti ukážu

V neděli po fotbale kdo umí ten umí
Hej vrchní jseš pomalej! Šest nula na rumy!
Já bych jim ukázal Na šachtu s nima!
Dobrý den sportu zdar fotbal je prima!

Franky Dlouhán

Jan Nedvěd

- C** **F** **C**
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 F C
lidem nad hlavou smutnou dálavou.
F C
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

- C G7**
R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
F C
po státech toulal se jen sám a že
F C G7
byl veselej, tak každej měl ho rád.
F C Ami
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.
F G7
A každej kdo s ním chvilku byl,
F G7 C
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál ...

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl ...

R:

Grónská písnička

Jaromír Nohavica

- D** **Emi** **A** **D**
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D **Emi** **A** **D**
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
D **Emi** **G** **D**
|: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi **A** **D**
snídají nanuky a eskyma. :|
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
|: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :|
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
|: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :|
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
|: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu. “ :|
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
|: smíchem se otrásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :|
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů,
|: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :|

Gumídcí

Karel Černoch

- C** **G** **F** **C**
1. Rázní a smělí a s hrdými čely,
F **G**
chtějí se dělit o zážitky své.
C **G** **F** **C**
Hlubokým lesem se jejich zpěv nese
F **G**
nebojme se, že jsou nemluvivé.

- C** **G** **Ami**
R: Měďové, skáčou jako míčky gumové,
C **F**
v příbězích, jež mají úroveň,
G **C**
Gumídcí měďové

2. Kouzla a divy jdou staletí s nimi,
i tajemství šťávy, jež nedají si vzít.
Jsou hrdí a vědí, že silou medvědí,
se kdykoliv budou za správnou věc bít.

- G** **C**
R: + Gumídcí měďové.

Hejno vran

Wabi Ryvola

G

C

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,

Cmi

G

hejno vran, hejno vran,

C

je léta pel už dávno vyprodán,

D7

G

podzim se hlásí chladem jasných rán,

C

v tom ránu prochází se sám a sám,

D7

G

C

kdo městu dávno zbohem dal.

G

H7

- R: A tak se toulá trávou spálenou,

Emi

neví jak rozloučit se s létem,

C

dívá se na krajinu vzdálenou,

D7

G

B

které dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,

hejno vran, hejno vran,

a bílých hvězd je všude oceán,

přece si nepostavíš pod ně stan,

budeš spát pod širákem, jak tě znám,

i když už podzim přichází.

- R: A tak se touláš,

nevíš jak rozloučit se s létem,

díváš se na krajinu vzdálenou,

kterés dal celý život svůj.

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

„Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

A7

D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu, “

A7

D

já jim ale na to řek': „Chci být hlídačem krav. “

D

- R:** Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G

A7

D

od rána po celý den zpívat si jen,

D G A7

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Ho ho Watanay

Pavel Lohonka Žalman

D **C** **D**

1. Spinkej můj maličký máš v očích hvězdičky

C **G** **D**

dám ti je do vlasů tak usínej tak usínej

D **C** **D**

R: Ho ho Watanay ho ho Watanay

C **G** **D**

ho ho Watanay kiokena kiokena

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti
vánek ho kolíbá už usíná už usíná

R:

3. V lukách cosi zavoní rád jezdiš na koni
má barvu havraní jak uhání jak uhání

R:

4. V dlani motýl usíná hvězdička už zhasíná
vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá

R:

Holubí dům

J. Uhlíř, E. Synek

- Emi D Cmaj Hm7 Emi**
1. Zpí vám ptákům a zvlášť holubům
D Cmaj Hm7 Em
stával v údolí mém starý dům
G D G D G
ptáků houf zalétal ke krovům
Em D Cmaj Hm7 Em
měl jsem rád holubích křídel šum

Vlídna dívka jim házela hrách
mávání perutí víří prach
ptáci krouží a neznají strach
měl jsem rád starý dům jeho práh

- Am7 D7 G Em**
R: Hledám dům holubí kdopak z vás cestu ví
Am7 D7 G
míval stáj roubenou bílý štít
Am7 D7 G Emi
kde je dům holubí a ta dívka kde spí
Am7 Hm7 Emi D Emi
vždyť to ví že jsem chtěl pro ni žít

2. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům,
odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum

Nabízej úplatou cokoli
nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí

R:

- C: Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

Honky tonky blues

Jiří Šlitr, Jiří Suchý

D

R: Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack

G7

D

Každý ráno na piáno hraje Jack hraje Jack

A7

G7

D

G7

D

Honky tonk, Honky tonk, honky tonky blues.

F#7

Hmi

F#7

Hmi

1. Nikomu v domě nevadí, Že to piáno neladí

E

Edim

Když hraje Jack, jak už jsem řek',

E7

A7

svý honky-tonky blues

R:

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ami

C

G

C

1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený, jako já, jako já

Ami

G

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený

Ami

G

Ami G

Ami

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.

Ten kdo nepřekládal uhlí šíf když na mělčinu vjel,

málo zná, jo málo zná

ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

F

Ami

G

Ami

- R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem,

G Ami G Ami

johoho, johoho

2. Ten kdo nezná noční zpěvy zarosených lodníků jako já, jako já

ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotiku

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,

málo zná, jo málo zná

kdo necejtí hrůzu z vody ve který se málem utpil

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

R:

3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,

jako já, jó jako já

kdo chce celý noci čuchat pekelnýho kouře smrad

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,

kdo je sám jako já

kdo má srdce v správným místě kdo je prostě prima kluk

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho

R:

Chodím po Brodwayi

D

1. Chodím po Brodwayi hladov sem a tam,

A7

chodím po Brodwayi hladov sem a tam

D D7 G

Chodím po Brodwayi, po Brodwayi,

D A7 D

po Brodwayi hladov sem a tam

D

- R:** Singi jau, jau, jupi, jupi jau,

A7

singi jau, jau, jupi, jupi jau,

D D7 G

singi jau, jau jupi, pes má chlupy,

D A7 D

kočka ocas, prase štětiny

2. Práci nedostanu, černou kůži mám
práci nedostanu, černou kůži mám
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

3. Moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
moje děti mají stále hlad.

R:

3. A já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas černoch bude svoboden.

R:

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák, Ivo Plicka

D **G** **Emi** **A**

1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den

D **G** **Emi** **A**

nech si o mně něco zdát, ať je krásnej ten tvůj sen.

Emi **A** **Emi** **A**

- R:** Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím

Emi **A** **G** **A**

až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím

2. Jdi si lehnout ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno až se probudíš polibek mi taky dáš.

R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R:

Já chtěl bych být ten nejlepší

Pokémon

- Gmi** **F** **Gmi** **F**
1. Já chtěl bych být ten nejlepší, jak nikdo přede mnou
Cmi **B** **D#** **D**
Tu zkoušku musím zvládnout sám a trénink je věc má
Celou zemi prohledám, půjdu dál a dál
Chci Pokémonům rozumět a jejich sílu znát

- D#** **B**
R: Pokémon! (všechny chytit máš) To jsem já, ne ty
D# **F**
Můj osud nic nezmění
Gmi **F**
Pokémon! Ó můj příteli nej
Cmi **D**
Svět se zdá být někdy zlej
Gmi **F**
Pokémon! (všechny chytit máš) Ruku v ruce jít
Cmi **F**
Tvé srdce i kuráž mít
D# **B** **Gmi** **F**
S odvahou se půjdem prát Pokémon
D# **Gmi**
Všechny chytit máš Všechny chytit mám

2. Každé výzvě se postavím Už není proč se bát
O své místo pod sluncem se musí bojovat
Pojď se mnou, teď šanci máš Sen máme před sebou
Prolomíme každou hráz Tak buď mou posilou
R: 2x

Jaro

J. Šťáhlavský, T. Linka

- Ami C G Ami**
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
C G Ami
z těžkých černých mraků se stále sypal sních
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíží.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
„Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

C: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jasná zpráva

Olympic

G

1. Skončili jsme jasná zpráva,
Emi C D
proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
projít bytem já abych se bál.

G

Dík tobě se vidím zvenčí,
Emi C D
připadám si starší menší sám,
Ami C G
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi

Hmi

Emi

Hmi

- R:** Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej,

Emi

G

D

telefon, cos ustříhla mu šňůru,

Emi

Hmi

Emi

Hmi

knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Emi

G

D

píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Ami

D

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

2. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

- D G D**
1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
F#mi Hmi A7
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A7 Hmi
|: pak jednou v létě řek' jsem si: Bať!
G D G D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
|: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :|

- D G D**
R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
G A7
na každém rohu mají fotku mou,
G D A7 D
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
C G A7 D
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing.

2. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
|: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :|

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
|: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|

R:

- 3.** Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
|: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R:** Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jesse James

Greenhorns

G

1. Jesse James chlapík byl,

C

G

D

hodně lidí vodpravil, vlaky přepadával rád,

G

C

G

boháčům uměl brát, chudákům dával zas,

D

G

G7

přál bych vám abyste ho mohli znát.

C

G

R: Jó, Jesse ženu svou tady nechal ubohou

D

a tři děcka říkám vám,

G

C

G

ale tenhle přítel hadí ten vám Jesse zradí,

D

G

já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,

kdekdo ví že ten vlak přepad James kabrňák,

čistě sám se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví.

Roberd Ford v nočních tmách připlíží se jako had,

a on vám Jesse Jamease odpraví.

R:

Jó, třešně zrály

lidová, Waldemar Matuška

- C** **G7** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **G7** **C**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál,
Dm7 **G7** **C**
a já k horám v dáli, k těm modřejm horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **Dmi7** **G7** **C**
sluncem, který pá lí, tou dobou stádo hnal.

- C** **G7** **Ami** **Dmi7** **G7** **C**
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **Dmi7** **G7** **C**
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dávno mě má ráda, prej abych si ji vzal,
ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál?
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dal.

R:

5. Tam u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k těm modřejm horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal své stádo dál.

Jožin z bažin

Ivan Mládek

- Emi** **H7** **Emi**
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H7 **Emi**
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
D7 **G** **D7** **G** **H7**
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Emi **H7** **Emi** **D7**
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

- G** **Gdim** **D7**
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Gdim **D7**
Jožin z bažin už si zuby brousí,
G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
C **G** **D7** **G**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C **G** **D7** **G** **H7**
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“

- R:**
3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kačerov

Kačeři

E **A** **E A E**
1. Kačerov jak hurikán, k nám už míří

E **D A D A**
Parta laser aeroplán, městem víří

F#mi H F#mi H
Příběhy píše z téhleté říše

E C D
R: Kačer...úúú Teď k vám děti z dálky letí
E C D
kačer...úúú Přináší sem kouzelnou zem
E
kačer...

F#mi E
Kačeři přijdou, když jsi v nouzi
A E
Když tě úzkost ze sna vzbouzí
H
Zavolat jen stačí heslo

F#
R: |: Kačer...úúú
D E
Teď k vám děti z dálky letí
F#
kačer...úúú
D E
Přináší sem kouzelnou zem
F#
kačer...úúú
D E
Na távře smích ti právě kýv pan
F#
kačer...úúú :|

Kde ty kytky jsou

- C** **Ami**
1: Řekni, kde ty kytky jsou,
F **G**
co se s nima mohlo stát,
C **Ami**
řekni, kde ty kytky jsou,
F **G**
kde mohou být?
C **Ami**
Dívky je tu během dne
F **G**
otrhaly do jedné,
F **C**
kdo to kdy pochopí,
F **G** **C**
kdo to kdy pochopí.
2. Řekni, kde ty dívky jsou ...
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli ...
3. Řekni, kde ti muži jsou ...
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou ...
4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se ...
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu ...
5. Řekni, kde ty hroby jsou ...
Co tu kytek rozkvétá od jara až do léta ...
6. = 1.

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Ami

C

G

C

1. Když mě brali za vojáka stříhali mě dohola.

Dmi

Ami

E

F

Vypadal jsem jako blbec Jak ti všichni dokola,

G C G Ami

E Ami

la, la, la, jak ti všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit
jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr Tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila.
La, la, la, jakpak se Vám líbila?
G C G Ami **E Ami**
La, la, la, nic moc extra nebyla ...

Když náš táta hrál

J. Cash, J. Vyčítal

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

G

D

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

A7

D

a tu svoji nejmilejší hrál.

D7

G

- R:** Kvi, kvi, kvi, kvi, kvi, kvi, kvi,

D

A7

D

D7

k výčepu najdu cestu třeba poslepu,

D7

G

Kvi, kvi, kvi, kvi, kvi, kvi, kvi,

D

A7

D

k výčepu najdu cestu poslepu.

2. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

R:

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

R:

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

E7

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

- R: Na na na ...

- 3.** Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

- R:** O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kozel

Jaromír Nohavica

G

C

1. Byl jeden pán ten kozla měl

D7

G

velice si s ním rozuměl

C

Měl ho moc rád, opravdu moc

D7

G

Hladil mu vous na dobrou noc

2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval já já!
Svázal kozla na koleje

3. Zapískal vlak, kozel se lek'
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Lojza a Líza

lidová

Rec.: "Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?"
"Dojdeš pro vodu?" "Už běžím."
"No proto."

E A

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,

E A H7 E

vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ... ucpi ji.

3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, ... řekni čím.

4. Kouskem slámy, milý Lojzo, ... kouskem slámy.

5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, ... dlouhá.

6. Tak ji utni, milý Lojzo, ... utni ji, hihihhi.

7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, ... řekni čím.

8. Sekerou, milý Lojzo, ... sekerou, no jó.

9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, ... tupá.

10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, ... nabruš ji. Hik!

11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, ... řekni čím.

12. Vem si brousek, milý Lojzo, ... brousek.

13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, ... suchý.

14. Tak jej namoč, milý Lojzo, ... smoč ho.

15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, ... řekni čím.

16. Zkus vodu, milý Lojzo, ... zkus vodu.

17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, ... řekni v čem.

18. No vem si vědro, milý Lojzo, ... vědro.

19. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, ... jak hrom.

Jaromír Nohavica

Jaromír Nohavica

1. Jedna lachtaní rodina

Ami **G** **C**
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F **C**
jeli vlakem, lodí, metrem a pak tramvají
Ami **G** **C**
a teď u kina Vesmír lachtají,
G **C** **G**
lachtaní úspory dali dohromady,
C **G**
koupili si lístky do první řady,
C **F** **C**
otec lachtan řekl netřeme bídu
Ami **G** **C**
pro každého koupil pytlík arašídů.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude je chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině.

R:

C **F** **C**
Tahle lachtaní rodina

Ami **G** **C** **G** **C**
od té doby nechodí už do kina, lach lach.

Máňa

Géza Včelička

Ami

E7

Ami

1. Šinu si to takhle večer k zapadáku,
H7 E7

když tu jeden komplic ke mně hovoří.

Ami

Dmi

„Chytili jsme Máňu v koženém kabátu,

Ami

E7

Ami E7

do rána jí svíčka dohoří.“

2. No tak vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle jsi nám, holka, dělat neměla!
Zradilajsi partu, chodila jsi s fízly,
teď dostaneš mordu do těla.
3. Byla velká bída, bylo málo cejnů,
proto jsi se, Máňo, sčuchla s chlupatým
a já tě teď za to vlastnoručně sejmu,
nechám tě tu s prádlem flekatým.
4. Nejhorší je na tom, že to bylo s chlupem,
co nám loni v létě partu rozdělal
a já budu, Máňo, já budu tím klukem,
kterej tě teď za to voddělá.
5. Zavři oči smutný, moje milá Máňo,
já jsem tě měl, holka, dovopravdy rád.
Že jsi krysařila, máš teď dokonáno,
parta chce bejt jistá, tak jdi spát!
6. Náhle třeskl výstřel tichým zapadákem,
tam, kde nikdy žádněj fízl nechodí,
nežije už Máňa v koženém kabátě,
na nikoho nic už nepoví.

Meloun

Vypsaná fixa

Ami Emi C D

1. Kiss nebo Doors, začít se líbat,

Ami Emi C D

nebo jít rychle pryč, to se ví,
v TV končí film, vzdálené vrcholky hor
a vypadá to že navždycky.

Kiss nebo Doors, tři vteřiny a pak

E

C

otočka na vlastní parketě, jenže na druhou stranu já sám tam jdu.

R: Milena si doma zabalila,
chvíli to trvalo, ale nebyla to dřina-hea!
Milena si doma zabalila,
její ségra punkerka jí řekla „Ty si dylina!“
byla to dobrá segra byla, vím to.

2. Kiss nebo Doors, začít se líbat,
nebo jít rychle pryč, to se ví,
v TV končí film, snad je to nějaký western,
možná že je dokumentární.
Kiss nebo Doors, tři vteřiny a pak
otočka na vlastní parketě, jenže na druhou stranu já sám tam jdu.

R: ... „Ty si dylina!“

R: |: Pamatuješ si, jak jsi mi sežrala meloun? :| 3x

Marnivá sestřenice

Jiří Šlitr, Jiří Suchý

- A** **E**
1. Měla vlasy, samou loknu, jé, jeje
E7 A
ráno přistoupila k oknu, jé, jeje
A7
Vlasy samou loknu měla
D F7
a na nic víc nemyslela
A F# H7 E7 A
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.
- B F**
2. Nutno ještě podotknouti, jé, jeje
F7 B
že si vlasy kulmou kroutí jé, jeje,
B7
Nesuší si vlasy fénem,
D# F#7
nýbrž jen tak nad plamenem,
B G C7 F7 B
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.
- H F#**
3. Jednou vlasy sežehla si, jé, jeje
F#7 H
tím pádem je konec krásy, jé, jeje
H7
Když přistoupí ráno k oknu,
E G7
nemá vlasy samou loknu,
H G# C#7 F#7 H
nemá vlasy samou loknu, jé, jé, jé.

C **G**
 4. O vlasy už nestará se já, jeje
G7 C
 a diví se světa kráse já, jeje
C7
 Vidí plno jinejch věcí
F **G#7**
 a to zato stojí přeci
C **A** **D7 G7 C**
 a to zato stojí přeci já, já, já

Mezi horami

lidová

- Dmi** **C** **Dmi**
1. |: Mezi horami lipka zelená :|
 F **C** **Dmi**
 |: Zabili Janka Janíčka, Janka
 C **Dmi**
 miesto jeleňa :|
2. |: Keď ho zabili, zamordovali :|
 |: Na jeho hrobě, na jeho hrobě
 kříž postavili :|
3. |: Ej, křížu, křížu, ukřížovaný :|
 |: Zde leží Janík, Janíček, Janík
 Zamordovaný :|
4. |: Tu šla Anička, plakat Janíčka :|
 |: Hned' na hrob padla a viac nevstala
 Dobrá Anička :|

Mlýny

Spirituál kvintet

G

R: Slyším boží mlýny, jak se otáčí,

C

G

slyším boží mlýny, jak se otáčí,

H7

Emi

já slyším boží mlýny jak se otáčí,

G

D

C

G

otáčí, otáčí, otáčí.

C

G

1. Ty mlýny melou celou noc, melou celý den,

C

G

Melou bez výhod a melou stejně všem,

C

G

melou doleva, melou doprava,

A7

D7

Melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G

C

G

Melou otrokáře, melou otroky,

C7

G

Melou na minuty, na hodiny, na roky,

H7

Emi

C

Melou pomalu a jistě, ale melou včas,

G

D7

G

já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,

pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,

to mi věřte, uměl bych dobře mlít,

já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,

ty mlýny čekají někde nad námi,

až zdola zazní naše volání,

až zazní jeden lidský hlas:

proboha melte, je čas!

R:

Milionář

Jaromír Nohavica

- D** **A** **D**
1. U nás v domě říkají mi Franta Šiška
G **D**
bo už od pohledu chytrý jsem jak liška
Emi **A7** **D**
a když kery něco neví nebo když je na co levý
A7 **D**
tak de za mnou a ja všecho najdu v knížkách
Emi A **D** **A7** **D**
Ha ha ha ha há há, tak de za mnou a ja všecho najdu v knížkách
2. Raz mi říkal jeden znamy dole v baře
že s tu hlavu moh bych do Milionaře
čemu ne říkam si brachu šak ma Železný dost prachu
no a Čechovi se podivaš do tvaře. Ha há, ha ha há há, no a ...
3. Dostal jsem se mezi partu uchazeču
nikdo nemá šajnu jak tam nervy teču
všecho viděl jsem do hnědě tak jsem zmáčknu a, be, ce, de
no a už mě kurva ke stolečku vleču. Ha há, ha ha há há, no a ...
4. Čech to začal takym malym interviju
co pry robim esi kuřim a co piju
tak jsem řeknu co jsem řeknu on se evidentně leknul
a už začly blikat světla ve studiu. Ha há, ha ha há há, a už začli ...
5. První otázka pry co je ukulele
tož to se přiznam měl jsem bobky u prdele
tak jsem radši hlavu sklonil abych to všecho nezkonil
říkám: „Chtěl bych se obratit na přitele.“ Ha há, ha ha há há, ...
6. Lojza byl po hlasu silně nevyspaly
asi zase celou šichtu prochlastali
bylo slyšet jak tam dycha, ale třicet vteřin ticha.
to je tak, dyž se vam kamarad navali. Ha há, ha ha há há, to je ...

7. Moju staru zatím doma braly mory
lidi ohryzavali televizory
tady nešlo nad čím plesat, tož padesat na padesat,
ať vím esi su to ty bulharské hory. Ha há, ha ha há há, ať vim ...
8. A už jasně na tym komputuře sviti
budťo je to za a vzacne lučni kviti
nebo za be nastroj strunny, tu de kurňa o koruny
a ja stejně jak na začátku jsem v řiti. Ha há, ha ha há há, a já ...
9. Čech tam zatím maval tymi svymi čisly
tak si říkam: „Franta napij sa a mysli.“
jake tudy sakypaky, obratiš se na divaky,
šak tu zatím za ty prachy enem kysli. Ha há, ha ha há há, šak tu ...
10. Sam jsem byl zvědavý co publikum zvoli,
bo aj v obecenstvu možu sedět voli.
Devadesat procent za be, ale to mi přišlo slabe,
bo co není stopro to mě dycky smoli. Ha há, ha ha há há, bo co ...
11. Ještě že jsem chlap co zboja neutika
říkam: „Pane Čechu pujdem do rizika.“
měl jsem v gaťach nadělano, ale Čech zakřičel: „Ano
mate pravdu je to nastroj hudebnika!“ Ha há, ha ha há há, měl...
12. Lidi tleskali bo uspech to byl plný
radosti zrobili dvě mexické vlny
a ja co mam srdce skromne, jako všeci z Dolni Lomne,
jsem byl spokojeny bo sem ukol splnil Ha há, ha ha há há, ...
13. “Pane Čechu nerad přetahnul bych strunu,
Končím hru a беру tisícikorunu.“
Čech se jenom chytnul stolu, obočí mu spadlo dolu
no a už se modry ku podlaze sunul. Ha há, ha ha há há, no a už...
14. První třídu do Ostravy Intercity. V jídelňaku celu cestu valim kyty
|: a ta stovka co mi zbude, to je příspěvek na chude
bo Ostrava je region razovity. :|

Morituri te salutant

Karel Kryl

Ami G Dmi

1. Cesta je prach a šterk a udusaná

Ami C F G7 C

hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi G C E

|: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spína

Ami G Emi Ami

a pírka touhy z křídel pegasů. :|

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

má v ruce štítky a pase staniol,

|: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,

dvě křehké snítky rudých gladiol. :|

G

- R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely

Ami

počkejte chvíli mé oči uviděly

G7

tu strašne dávnou vteřinu zapomnění

Ami

G7

Seržante mávnou a budem zasvěceni

C

E

Morituri te salutant, morituri te salutant ...

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídla holubí

|: a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skýtá,

a zvedá chmýři které zahubí. :|

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína

mosazná včelka od vlkodlaka

|: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína

a děsně velká bíla oblaka. :|

R:

Mravenčí ukolébavka

Jaroslav Uhlíř a Zdeněk Svěrák

C G

1. Slunce šlo spát

F G

za hromádku klád,

C Ami G

na nebi hvězdy klíčí.

C G F G

Už nepracuj, mravenečku můj,

C G C

schovej se do jehličí.

2. = 1.

C F C G

R: Máš nožičky uběhané,

C F G

den byl tak těžký.

C F C G

Pojď, lůžko máš odestlané

C F C

v plátku od macešky.

3. Spinká a sní

mravenec lesní

v hromádce u kapradí.

Nespinká sám,

s maminkou je tam,

tykadlama ho hladí.

R:

4. = 3.

Na kameni kámen

Brontosauři

C

1. Jako starej suchej strom

Fmaj7

C

jako vše ničící hrom, jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět

Fmaj7

Ami

G

C

plnej řečí a čím víc tím líp se mám

Fmaj7

Ami

G

- R:** Budem o něco se rvát až tu nezůstane stát

C

Fmaj7

na kameni kámen a jestli není žádnéj Bůh

Ami

G

C

tak nás vezme země vzduch, no a potom Amen

2. A to všechno proto jen že pár pánů chce mít
den bohatší králů přes všechna slova co z nich
jdou hrabou pro kuličku svou jen pro tu svou

R:

3. Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde
přijde hezký ráno jaký bude nevím sám
taký jsem si zvyk na všechno kolem nás

R:

Na kolena

Ivan Hlas

C

Ami

1. Táhněte do háje - všichni pryč

C

Ami

chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč

C

Ami

Jak si tu můžete takhle žrát?

F

G

Ztratil jsem holku, co jí mám rád.

C

Ami

Napravo, nalevo nebudu mít klid

C

Ami

Dala mi najevo, že mě nechce mít

C

Ami

Zbitej a špinavej, tancuju sám

Dmi

G

Váš pohled káravej už dávno znám

F

R: Pořád jen: Na kolena, na kolena,

C

na kolena, na kolena Jé, jé, jé

F

Pořád jen: Na kolena, na kolena,

C

na kolena, na kolena Jé, jé, jé

F

Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena

C

Ami

F

G

Je to tak a vaše saka vám pošpiní pták

2. Cigáro do koutku si klidně dám

Tuhletu pochoutku vychutnám sám

Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap

A štve mě Tichej Don a ten váš tupej dav

R: ... tenhleten barák vám pošpiní pták

Náhrobní kámen

Petr Novák

G **Emi** **G** **A**
1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
 G **C** **G**
kde rostou stromy bez listí
G **Emi** **G** **A**
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
 G **C** **G**
na hrob, co nikdo nečistí.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen,
řekne ti, kdo nemoh už dál
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen
ať jsi tulák nebo král.

Rec: Dřív děvče chodilo s kyticí růží
rozdávat lidem štěstí a smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.

3. Všem lidem dávala náruči plnou,
sázela kytky podél cest
jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít
všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla už žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal
pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svojí píseň jsem jí hrál.

Nám se stalo něco překrásného

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **Ami**

1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,

G **Emi** **Ami** **F** **C**

našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,

našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

C **Ami**

- R: |: Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna,

G **Ami** **F** **G** **C**

je z toho najednou láska neskutečná. :|

3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný.

Mě se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny.

4. Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže,
řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.

5. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

- R: |: Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna,

je z toho najednou láska neskutečná. :| 3x

Nevidomá dívka

Karel Kryl

C Dmi C Dmi

C Dmi C Dmi

1. V zahradě za cihlovou zídkou

C Dmi C Dmi

popsanou v slavných výročích

C Dmi E Ami

Sedává na podzim na trávě před besídkou

F G E

Děvčátko s páskou na očích

2. Pohádku o mluvícím ptáku

Nechá si přečíst z notesu

Pak pošle polibek po chmýří na bodláku

Na vymyšlenou adresu

E Ami Dmi

- R:** Prosím Vás nechte ji, ach nechte ji,

Ami G7

tu nevidomou dívku

Dmi G7 E

prosím Vás nechte ji si hrát,

Dmi Ami

vždyť možná hraje si, na slunce s nebesy,

F/G G/E E

jež nikdy neuvidí ač jí bude hrát.

3. Pohádku o mluvícím ptáku,

o třech zlatých jabloních,

a taky o lásce již v černých květech máku,

přivezou jezdci na koních.

4. Pohádku o kouzelném slůvku
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

R:

5. Rec. = 1.

6. Rukama dotýká se květů,
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
F E
jen na chvíli, jen na chvíli.

R:

Nezacházej, slunce

lidová

C

Dmi

1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,

G7

F

G7

já mám potěšení na dalekej cestě,

C

Emi

Ami

C

Dmi

G7 C

já mám potěše ní na dalekej ce stě.

2. Já má potěšení mezi hory-doly,

|: žádněj neuvěří, co je mezi námi. :|

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,

|: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :|

4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,

|: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :|

5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,

|: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :|

6. Buď se na mě hněvá, rodiče mu brání,

|: škoda naší lásky, toho milování. :|

Niagara

Eduard Ingriš

D

A7

1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,

D

na svou první lásku vzpomíná.

A7

Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,

D

až jim půlnoc spadla do klína.

D

A7

R1: Teskně hučí Niagara,

D

teskně hučí do noci,

D7

G

|: komu vášeň v srdci hárá,

D

A7

D

tomu není pomoci :|

D

A7

R2: Střemhlav do propasti padá proud,

D

na něm vidím tebe děvče plout,

D7

G

|: škoda že ten přelud krásný

D

A7

D

nelze obejmout :|

2. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí,

i ten nejkrásnější jara květ

i ten kvítek jara vzala Niagára

ta jej nenavráť nikdy zpět.

R1:

Nosorožec

Karel Plíhal / Jiří Žáček

- Ami** **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
Dmi **Ami** **D#dim** **H7**
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami **Dmi** **Ami**
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi **Ami** **H7** **Ami**
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi **Ami** **H7** **Ami**
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi **Ami** **D#dim** **H7**
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami **Dmi** **Ami**
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi **Ami** **D#dim** **E7**
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohem, pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- Ami** **Dmi** **Ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi **Ami** **H7** **Ami**
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O blechách a tak

Karel Plíhal

Ami

Emi

1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
všechny se upíjejí někde o samotě.

Dmi

E

Dmi

E

Dmi

D#dim

E

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druhu,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlatal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.

G

C

G

Ami

Emi

R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,

F

G

C

G

budme k nim trochu vlídnější,

C

G

Ami

Emi

vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí

F

G

E

a svět je stále krásnější.

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

F

G

C

F

G

C

R: + a svět je stále krásnější...

O Jakubovi

Jaromír Nohavica

- A** **D** **A**
1. |: Naše první lásky jsou jako báby bezzubé,
D **A**
jako báby bezzubé, když olizují cukrlátka. :|
D **F#mi** **E** **A**
*: |: Proč se nám směješ, ty můj malý, nerozumný Jakube,
D
že to snad vezmeš jiným směrem,
A
vezmeš hopem, vezmeš zkrátka. :|
Pejsek zaštěká, a už mu na nos dají náhubek,
misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka.
Člověk zaštěká, ...

*,

- D** **E** **A**
R: Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
D **E** **A**
no to jsem zvědav, jak ti bude, až ti roků přibude,
D **E** **A**
Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
D **E** **A**
věř, že to všechno už tu bylo a zase bude.

2. A když není co do huby, tak se bije na buben,
špejle z jitrnic se předělávají na párátka.
Když není co do huby, ... předělávají na mávátka.

*,

|: Tolik trubačů a hasičmajstrů dulo do trubek,
až z té kupy moudrosti světa vyrašila bradka. :|

*,

R:

Okoř

autor neznámý

- D** **A7** **D**
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama
D **A7** **D**
když du po ní v létě samotén ve světě sotva pletu nohama
G **D** **E** **A7**
na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad
D **A7** **D**
tam zapadlí trampí hladoví a sešlí, začli sobě notovat

- D** **A7** **D** **A7** **D**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát
D **A7** **D** **A7** **D**
Ta měla ve zvyku podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívát
G **D** **E** **A7**
od těch dob co jsou tam trampové nesmí z hradu pryč
D **A7**
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí
D **A7** **D**
on ji sebral od komnaty klíč

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden
nikdo neví dodnes kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici

R:

Obluda

Jaroslav Samson Lenk

Ami

1. JÓ, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny
C E
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F G C E
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami C G
křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

R: JÁ tady nebudu, já vidím vobludu,
C F C F
já vocad' pryč pudu, už jímá mě strach,
C F C F
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
C F C E Ami
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

R:

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
pohlédl k komínu: „Ó Bóže k tobě blíž. “

R:

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

R:

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

C E Ami

R: + ach, ich, och, ach ...

Omnia vincit amor

Klíč

Dmi C Dmi F C F

1. Šel pocestný kol hospodských zdí, přisedl k nám a lokálem zní
Gmi F C Dmi C Dmi
 pozdrav jak svaté přikázání: Omnia vincit Amor.

2. „Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal: Omnia vincit Amor.“

F C Dmi F C F

- R: Zlaťák pálí, nesleví nic, štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7 Dmi C Dmi
 všechny pány ať vezme ďas! Omnia vincit Amor

3. Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč: Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: „Pochopíš sám, všechno přemáhá láska.“

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět: Omnia vincit Amor.
 Omnia vincit Amor ...

Parta z ranče Ypsilon

autor neznámý

- D** **G** **D** **A**
1. |: Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon, :|
D **G** **D** **A** **D**
|: mezi nima jede na koni cowboy jménem John :|
2. |: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub, :|
|: ještě nedávno tam bývala má plavovlasá Ruth :|
3. |: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth? :|
|: copak asi se jí mohlo stát že opustila srub? :|
4. |: Vrátiš-li se jednou zpět přijd' se na mě podívat, :|
|: Tebe moje plavovlasá Ruth budu mít stále rád :|
5. |: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej strom, :|
|: nedávno se na něm oběsil ten cowboy jménem Joe :|
6. |: Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranč Ypsilon, :|
|: mezi nima dnes už nejede cowboy jménem John :|

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

C

R: |: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,

G7 C

pijte vodu a nepijte rum! :|

C

1. Jeden smutný ajznboňák

G7 C

pil na pátém nástupišti ajrkoňák.

C

G7 C

Huba se mu slepila a dýzl lokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodu značky Gorbačov

a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky,

teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. My jesteśmy chłopci z Warszawy,

jeżdżimy pociagiem za robota do Ostrawy.

Cztery litry wódki a mnóstwo piw,

po prostu bardzo fajny kolektyw.

R:

5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R:

Pod dubem

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Ami

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíháme,

E

Pod dubem, za dubem,

Ami G

tam tě oškubem.

C

1. Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.

G

Loupežníci z profese

C

nejlepší jsou v okrese.

My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz řůru,

G

žádné jiné řemeslo

C E

nikdy tolik neneslo.

R:

2. Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.

Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.

Loupežník je nesmlouvavý,

loupení ho strašně baví,

co šlohne, to nevydá,

jelikož je nelida.

R:

Píseň zhrzeného trampa

Jaromír Nohavica

C **G**
1. Poněvadž nemám kanady
F **C** **F** **C**
a neznám písně z pamp hó hó hó
G7 **C** **G7**
neznám písně z pamp
Vyloučili mě z osady,
že prý jsem houby tramp hó, hó, hó
že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáků,
jen ať to každý ví hó, hó, hó ...
vyloučený z řad čundráků,
ten frajer libový hó, hó, hó ...

C **G** **Ami**
R: Já jsem ostuda traperů,
F **C**
já mám rád operu,
G **C** **G7**
já mám rád jazz rock.
C **G** **Ami**
Chodím po světě bez nože,
F **C** **G** **C**
to prý se nemože, to prý jsem cvok
F **C**
Já jsem nikdy neplul na šífu
D7 **G**
a všem šerifům jsem říkal ba ne, pane
C **E7** **Ami**
Já jsem ostuda trempů,
F **C** **G7** **C**
Já když chlempu, tak v autokempu

2. Povídal mi frajer Džou,
jen žádný legrácky hó, hó, hó ...
jinak schytneš na bendžo,
čestný čundrácky hó, hó, hó ...
A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku hó, hó, hó ...
A odříkám jim nazpaměť
akordy na vlajku hó, hó, hó ...

R: Já jsem ... já mám rád folk rock ...

3. A tak teď chodím po světě
a mám zaracha hó, hó, hó ...
Na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha hó, hó, hó ...
Dokud se tramské úřady
nepoučí z chyb hó, hó, hó ...
Zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp hó, hó, hó ...

R: Já jsem ... já mám rád rock rock ...

Pohár a kalich

Klíč

- Emi** **D**
1. Zvedněte poháry, pánové,
G **D** **Emi**
už jen poslední přípitek zbývá,
D
pohledte, nad polem Špitálským
G **D** **G**
vrcholek roubení skrývá,
D **Emi**
|: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D **Emi**
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :|

2. Ryšavý panovník jen se smál,
sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal,
ať další hranice hoří,
|: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :|

- Ami** **D** **G**
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál,
Ami G Emi H7 Emi
hm...

- Emi** **D**
Zvedněte poháry, pánové,
Emi **D** **Emi**
večer z kalichu budeme pít.

3. Nad sruby korouhev zavlála,
to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
|: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :|

4. „Modli se, pracuj a poslouvej,“
kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal
proti všem úkladům světa,
|: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :|

5. Do ticha zazněla přísaha
ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává,
dobře ví, co se chystá,
|: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :|

R: Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

Dmi F C B Dmi

1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,

F C B Dmi

dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,

Gmi B Dmi Gmi B A

chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,

Dmi F C B Dmi

my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,

i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,

u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,

je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Cmi F C F

R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,

Gmi Dmi A Dmi

tuberkulóza - jó, to je naše!

F C F

neuróza, skleróza, ohnutá záda,

Gmi Dmi A Dmi

paradentóza, no to je paráda!

Gmi Dmi C F

Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,

G Dmi A Dmi

žijem vesele, juchuchuchuchu!

2. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,

tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,

zná naše adresy a je to čiperka,

koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítří nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,

doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,

budou nám řezati ty naše vnitřnosti

a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Proklatej vůz

Greenhorns

C G Ami
R: Čtyři bytelný kola
F Emi G
má náš proklatej vůz,
C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil
C F C G
zbejvá dál, tam je cíl,
C G C F C
a tak zpívej o Santa Cru-z.

F C
Polykej whisky a zvířenej prach,
G C
nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedem támhle ten pískovej plát,
D7 G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

R: Jen tři ...

Rec: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

R: Jen dvě ...

Rec: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

R: Už jen jediný kolo ...

Rec: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“
„Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

R: Už ani jediný kolo
nemá náš proklatej vůz, ...

Ua ua ua ua indiáni!!!

Proměny

lidová

Ami

G

C

1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,

G C

E7

Ami

nenosím já tebe, nenesím v srdéčku,

G C

G4 C

Dmi

E7

Ami

přece tvoja nebu du, ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš má milá panenka,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veveričkú
a ti uskočím z dubu na jedličku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičkú
a já ti uplynu preč po Dunajíčku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku
a ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na Uherskú stranu,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

- 9.** A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- 10.** A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

Povídej

Petr Novák, Ivo Plicka

- C** **G** **C**
1. Povídej, jestli tě má hodně rád víc než já.
G **C**
Jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
Emi **F** **C** **G7** **C**
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
2. Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
nebo's ho nechala jít, když šel s jinou spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej povídej.
- Emi** **C** **D**
R: Povídej, jestli se ti po mě stýská,
F **C**
když jdeš večer spát,
D **F** **C**
jestli když večer se blýská nepřestala ses bát.
3. Povídej ne já se nevrátím, běž domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno,
Emi **F** **C**
tak povídej, hej povídej, povídej, povídej, povídej.

Ptáčata

Brontosauři

G

1. Na kolejích stála za uchem květ
vlasý trávou zavázaný

C

G

s kytarou na zádech strun už jen pět

D7

G

hezký oči uplakaný

Opuštěnej ptácat plnej je svět

hnízda hledaj neví co dál

C

G

vyšláppli jsme ránem a v neděli zpět

D7

G

za tejden jsem u trati stál

C

G

- R:** Víš holky těžší to maj

Ami C

G

víš holky těžší to maj

2. Říkal jsem jí „štístko zatoulaný“ vždycky
smála se a začala hrát, o potocích v trávě
a o znameních co lidi uměj ze zloby dát

R:

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami **G** **C**

R: Ráda se miluje, ráda jí,

F **Emi** **Ami**

ráda si jenom tak zpívá,

G **C**

vrabci se na plotě hádají,

F **Emi** **Ami**

kolik že času jí zbývá.

F **C** **F** **C** **E**

1: Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**

a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2: Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3: Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rock'n roll pro Beethovena

Ivan Hlas

C

1. Včera v noci měl jsem divnej sen,

F

C

v tom snu ke mně přišel Beethoven,

G

F

C

abych prej si s ním šel zahrát rock'n'roll.

C

R: Ó je rock'n'roll. ó je rock'n'roll,

F

C

ó je rock'n'roll. ó je rock'n'roll.

G

F

C

abych prej si s ním šel zahrát rock'n'roll.

2. Já hned jak blázen poslech' jsem sen
oblík' jsem se a šel za ním ven
a celou noc jsme hráli rock'n'roll.

R: ... a celou noc jsme hráli rock'n'roll.

3. Beethoven to asi kdysi hrál,
ten to uměl rozjet až jsem řval,
jó, ten vám uměl rozjet rock'n'roll

R: ... ten vám uměl rozjet rock'n'roll.

4. Přišlo ráno a já jsem už vstal,
kosti mi snad v těle rozlámá,
věděl jsem ale, jak hrát rock'n'roll.

R: ... věděl jsem ale jak hrát rock'n'roll.

Robinson Black

Miky Ryvola

C **Ami**

1. Vítejte do města k nám,

C **Ami**

barák v něm léta už mám,

F **C** **Ami**

pohřební ústav má nejlepší flek,

C **Ami**

majitel Robinson Black.

Mladej byl, život měl rád,

našli ho u cesty spát,

voči mu zatlačil, k modlitbě klek'

náš milej Robinson Black.

F

C

Ami

R: Už kladiva tlučou pochod pohřební,

F

C

Ami

už rakev ti stloukaj' a bubny ti zní,

F

C

Ami

mladej jsi hochu byl, kdo by to řek',

C

Ami

potkal tě Robinson Black.

2. Pod brodem hluboká tůň,

smůlu měl, padnul mu kůň,

první pak na břehu cylindr smek'

náhodou Robinson Black.

Na cestu poslední šel,

laso kolem krku měl,

visel u rozcestí, ani necek',

vodříz' ho Robinson Black.

R:

3. Nad pokerem vždycky se smál,
poslední hru nevyhrál,
k ránu, když svítalo, derringer štěk',
eso měl Robinson Black.

S vozem jel, kolem byl klid,
najednou pod kola slít',
po zádech pramínek krve mu tek',
našel ho Robinson Black.

R:

4. Dobrou teď radu vám dám:
nechodte do města k nám,
přejde vás navždycky humor i vztek,
až si vás vypůjčí Black.

C

Ami6

R: + potkal tě Robinson Black.

Rodné údolí

lidová

D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

A7

každý krok v srdci mém zabolí,

D

D7

G

zakrátko bude mi všechno cizí,

D

A7

D

nespatřím své rodné údolí.

D

G

- R:** Zavolám nashledanou, nashledanou,

D

A7

D

nashledanou, rodné údolí,

D

G

Zavolám nashledanou, nashledanou,

D

A7

D

při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

- C** **F6** **F#6 G6**
1. Tak jako jazyk stále naráží
C
na vylomený zub
F6 **F#6 G6**
tak se vracím k svému nádraží
C
abych šel zas dál
Fadd9 **G**
Přede mnou stíny se plouží
Ami **F#dim**
a nad krajinou krouží
F6 **F#6 G6** **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.
- F6** **G6** **C**
R: Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa
F6 **G6** **C**
vzít do dlaní dálku zase jednou zkus
F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 **F#6 G6** **F#6 F6 C**
to nekonečně dlouhý monotónní blues
C
Je ráno, je ráno.
F6 F#6 G6 **F#6 F6 C**
|: Nohama stíráš rosu na kolejích :|
2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulají
Co si radši počkají až se stmí a pak šlapou dál
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům - deku a rum.
R:

Rychlé šípy

Wabi Ryvola

Emi

1. Můj život je hned plný nesnází,

Ami

na jaře když duben přichází,

C

já vracím se do poválečnejch let,

Emi

kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,

G

já žlutý kvítek za klopu si dám

Ami

a píseň Vontů tiše zabroukám,

D

do Stínadel se šerem vypravím,

Emi

H7

snad potkám cestou Losnu, co já vím.

2. Dunivá Kateřina burácí

a Široko má dávno po práci,

jen já se vracím Myší pastí sám,

nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.

Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětínáč,

pan Fišer pustil z okna květináč,

Jan Tleskač, Jiří Rymář a tak dál,

pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

3. To Rychlé šípy sami byli v nás

a žlutý kvítek symbolem byl krás,

co nemůže nám nikdy nikdo vzít,

kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.

Snad jednou až se jaro navrátí,

můj život píseň Vontů obrátí,

já svobodný a čistý půjdu dál

a směšný bude ten, kdo se mi smál.

4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.
G D Ami Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.

Růže z Texasu

lidová

- D** **D7** **G** **D**
1. Jedu vám večer stezkou, dát stádu k řece pít,
Hmi **E7** **A7**
v tom potkám holku hezkou, že jsem vám z koně slít.
D **D7** **G** **D**
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
H7 **Emi** **A7** **D**
znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

- D7** **G** **D**
R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Hmi **E7** **A7**
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
D **D7** **G** **D**
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
H7 **Emi** **A7** **D**
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plul.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní vodím vždycky pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

R:

Sbohem galánečko

Vlasta Redl

- C Ami Dmi G7 C D7**
1. Sbohem galánečko já už musím jí ti
G Emi Ami D7 G
sbohem galánečko já už musím jí ti
Dmi G7 C Dmi G7
|: Kyselé vínečko, kyselé víneč ko
C Dmi G7 C
Podalas mně k pi - tí :|
2. |: Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu :|
|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně v džbánu. :|
3. |: Ač bylo kyselé přeca sem sa opil :|
|: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
Co jsem všechno tropil :|
4. |: Ale sa nehněvám žes mňa ošidila :|
|: To ta moja žízeň to ta moja žízeň
Ta to zavinila :|

Sedmnáct dnů

Wabi Ryvola

Ami

Emi

1. Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,

H7

Emi

tvůj krk je připravený na provaz, kterej se houpá blíž a blíž.
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul by sis do stínu, jenom kdyby tu nákej byl.

E7

Ami

- R: Sedmnáct dnů, máš v patách ostrý hochy z patroly,

D7

G

noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

H7

C

V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,

H7

Emi Ami Emi

máš asi strach, jseš ale chlap a desperád.

Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temnej strach
ten právo má, aby řek šerif o něm „byl to chlap!“,
tak naposled, pohled na slunce smutným úsměvem.
Život je boj a tys ho předčasně prohrál.

2. Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dupot koní zní,
ubal si cigaretu poslední než zazní obávané hlas.

Hands up, old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt uroveň, že v očích ještě ocel máš.

R:

Severní vítr

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

D

Hmi

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou

G

D

Jsem chudý, jsem sláb a nemocen

Hmi

Hlava mě pálí a v modravé dáli

G

A7

D

Se leskne a třpytí můj sen

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí

Tam zbytečně budeš mi psát

Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

Já nechám si tisíc krát zdát

D

D7

G

- R: Severní vítr je krutý,

D

A7

počítej lásko má s tím

D

D7

G

k nohám ti dám zlaté pruty

D

A7

D

nebo se vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem

Už slyším je výt blíž a blíž

už mají mou stopu, už větrí že kopu

svůj hrob a že stloukám si kříž

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům, chtěl bazén

A opustil tvou krásnou tvář

Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk

a nad hrobem polární zář

R:

Slavíci z madridu

Waldemar Matuška

Dm

Ami E7 Ami

*: |: Lajlajlaj... :|

Ami

E7

Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína, héj.

Dmi

Ami

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

E7

Ami

nechte mě příjemně snít,

Dmi

Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E7

Ami

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Snad jsem to zavinil já

Olympic

Ami C D Dmi7 E

1. Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat

Ami C D Dmi

nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami C H B Ami

R: Tak nezoufej nic to není za chvíli se to změní

Dmi7 G C E

Snad jsem to zavinil já á

Ami C D7 Dmi7

Já, já, já á,

Ami C D Dmi7

já, já, já á.

2. Zkus zapomenout na všechno co je pouhou

Tmou obarvenou na černo smutnou touhou.

Ami C D Dmi

R: já - - á

Ami C D Dmi

já - - á

Ami

já !

Stará archa

Spirituál kvintet

D

A7

D

R: |: Já mám kocábku náram, náram, náram,

A7

D

kocábku náram, náramnou. :|

Archa má cíl, archa má směr,

A7

D

plaví se k Araratu na sever.

|: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku
náram, náramnou. :|

D

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

A7

D

kocábku náram, náramnou,

Noe nebyl překvapenej, on to věděl,

A7

D

kocábku náram, náramnou.

R:

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,

kocábku náram, náramnou,

Noe je zavolal ještě před povodní,

kocábku náram, náramnou.

Kázal jim uložit ptáky, savce,

kocábku náram, náramnou,

„ryby nechte, zachráně se samy hladce,“

kocábku náram, náramnou.

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R:

Strom

Jiřina Doležalová

Ami

G

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,

Ami

G

svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,

F

G

Ami

po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil

F

G

E

a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A

- R: A on tam stál, a on tam stál,

F#mi

D

E

a koukal do polí, byl jak král, sám v celém okolí,

F#mi

D

korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,

A

E

A

a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

R: Jak tam stál a koukal do polí,
byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

Stánky

Jan Nedvěd

D **G**

1. U stánků na levnou krásu

D **Gmi**

postávaj a smějou se času

D **A7**

D

s cigaretou a holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy

uteče den, jak večerní zprávy

neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G **A7**

- R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

D

Gmi

tak málo je, tak málo je lásky

D

A7

D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu postávaj

a ze slov a hlasů poznávám

jak málo jsme jim stačili dát.

R: 2x

Tak už mi má holka mává

Wabi Ryvola

Emi D C Emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen

D A Emi

máš teplou dlaň, už se stmívá.

D C Emi

Těžký je říct, že se končí den

D A C E

vlak poslední vagón mí- vá.

G

R: Tak už mi má holka mává

F D

ve vočích má slzy pálivý

Emi C

Život jde dál, to se stává,

A7 D7

já to vím.

G

Tak už mi má holka mává

F D

výpravčí zelenou dává.

Emi

Tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení

holkám se ve vočích střádá

smutek je šátek osamění

co mužskejm na cestu dává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích

do tmy se můj vlak teď řítí

zmizela holka jak loňskej sníh

a světla měst v dálce svítí.

R:

Tereza

Wabi Ryvola

- G C D G**
1. Ten den co vítr listí z města svál
C D Emi
můj džíp se vracel jako by se bál
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E7
a stáj, že svého koně nepozná.

- G D**
R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst
Ami Emi
řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.
G D
Tenkrát když jsi mi Terezo řekla, že ráda mě máš
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se Terezo kolik mi polibků dáš,
D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosmělý město mlčí.

R:

Tisíc mil

H. West, Ivo Fisher

G

Emi

1. V nohách mám už tisíc mil

Ami

C

stopy déšť a vítr smyl

Ami

D7

G

a můj kůň i já jsme cestou znavení

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl

bílej dům to malý bílý stavení

2. Je tam stráň a příkřej sráz

modrá tůň a bobří hráz

táta s mamou kteří věřej dětskej snům

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl

jeden cíl ten starej známej bílej dům

3. V nohách mám už tisíc mil

teď mi sbejvá jen pár chvil

cestu znám a ta se tam k nám nemění

R1:

4. Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým

D7

šikmej štít střechy čnít k nebesům

R2: jeden cíl ten starej známej bílej dům

jeden cíl ten starej známej bílej dům

To ta Heľpa

lidová

- Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi**
1: To ta Heľpa to ta Heľpa to je pekné mesto
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
a v tej Heľpe a v tej Heľpe švárnych chlapcov je sto
B C7 F C F A7
|: Koho je sto koho je sto nie po mojej vôli
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedným len za jedným srdiečko ma bolí :|
2. Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila
Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
len za jedným len za jedným počesenie moje.

Toulavej

Vojtěch Kidřák Tomáško

- Ami** **G** **Ami** **E7**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
Ami **G** **F** **Ami**
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

- F** **G** **G7** **C**
R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G**
na půdě celta se prachem stydí
F **G**
a starý songy jsem zapomněl hrát,
Ami
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

- R:** Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

6. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej

Trpasličí svatba

Jaromír Uhlíř, Emyl Synek

G C G

1. V lese, jó v lese na jehličí,

A D7

koná se svatba trpasličí

G **C** **H7**

žádná divná věc to není

C C#dim G Emi A D7 G

Šmudla už má po vojně a tak se že ní.

2. Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.

Už jim choděj' telegrámky,

už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

D

G

D

R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,

G D

protože láskou hoří i to srdce trpasličí

G D

a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,

G D D7

ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

**3. Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchýňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.**

4. Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R:

5. = 1.

Tři citrónky

C	Ami	Dmi	G7	C	Ami	Dmi	G7
---	-----	-----	----	---	-----	-----	----

1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině

C **Ami** **Dmi** **G7** **C**
Jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině

- R:** Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba čuču

Rýbaroba, rýbaroba babči bou.

Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba čuču,
zůstaly na hladině

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele, vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.“

- R:** ... „že nám patří moře celé.“

- 3.** A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál, a tak se plavily do dáli, až na ostrov korálový.

- R:** ... až na ostrov korálový.

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera, sežrala citronky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

- 5. ... zakončila tak baladu mou.**

Tři čuníci

Jaromír Nohavica

C

1. V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

ťápají se v blátě cestou necestou

Dmi

G7

Kufry nemají, cestu neznají

Dmi

G7

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R: Uiiiiii ui uiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

2. Auta jezdí tam a nákladáky sem

Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem

Žito chroupají, ušima bimbají

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R:

3. Levá pravá teď, přední zadní už,

tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž

Lidé zírají, důvod neznají

Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

R:

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech

sednou ku studánce na vysoký břeh

ušima bimbají, kopýtko máchají

Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

R:

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák

Blesky blýskají, kapky pleskají

Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

R:

6. Za tu spoustu let co je světem svět
Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
V řadě za sebou, hele támhle jdou
Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou.

R:

Tři kříže

J. Kopečný, L. Kučera

Dmi **C** **Ami**

1. Dávám sbohem břehům proklatejm

Dmi **C** **Dmi**

který v drápech má ďábel sám

C **Ami**

bílou přídí šalupa „My grave“

Dmi **C** **Dmi**

míří k útesům který znám.

F **C** **Ami**

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi **C** **Dmi**

někdo do písku poskládal

F **C** **Ami**

slzy v očích měl a v ruce znavený

Dmi **C** **Dmi**

lodní deník co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích
samý pití a rvačka jen
chřestot nožů při kterým přejde smích
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený
štěkot psa zněl když jsem se smál
druhej kříž mám a spím pod zemí
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, a vedle nich si klek.

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí.

R:

Tři oříšky

K. Svoboda, V. Kočandrla

G C G D
1. Marně se vlastního osudu ptáš, co dnes a zítra schystá
G C G D
představ si, že v kapse oříšek máš a ten ti dá moc vyzrát
Ami D G D G D
na ty kdo s cílem zlým chtějí tvou dráhu zkrřížit

šetři si oříšky pro chvíli zlou, kdy sám si náhle přiznáš
život je pohádkou nedopsanou, vše stát se smí jen třikrát
snad ti to může znít, dnes jako bláznovství

G7 C D
R: Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G Emi Ami C D
pro ty kdo uvěří stane se zázrak možná možná, možná
G D G
kdo jen to pozná, pozná, pozná
G7 C D
Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G Emi Ami C D
kouzlo tří oříšků křídla ti dává, vyhrát, vyhrát, vyhrát
Ami C D
jednou, dvakrát, třikrát ..

2. Lala...
snad ti to může znít,
dnes jako bláznovství

R:

G7 C D
R: Veř mi že království padne, když schází v něm láska
G Emi Ami C D
chraň své tři oříšky třeba tě zázrak potká, potká, potká
Ami C D
možná taky stokrát.

Třináctka

Klíč

Emi

D

1. Zve válčit mě pan maršál sám,

C

H7

v mládí je má síla, milá,

Emi

D

víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,

C

H7

Emi

třináct růží na polštář ti dám.

G

D

- R: |: Už mi to i táta říkal: Koukej žít,

Emi

Hmi

v neštěstí i štěstí mít,

C

G

buď chlap a neznej klid

Ami

a tarokovou třináctku,

H7

Emi

tu musíš v kapse mít. :|

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

R:

3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R:

Tulácký ráno

Brontosauři

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

- R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zháší,

B

C

Dmi

tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer

když oči k ohni vždy vrací se zpět

Tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by viděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,

když lesní moudrost a přírodu znáš,

bobříku sílu a odvahu touhy

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

V pekle sudy válej

Kabát

C

G

Dmi

1. Jede vlak no a my jedem v něm vlak s ucpaným komínem

B

F

Lidi řvou zmatkujou, kdo ví zda to přežijem

C

G

Dmi

R: V pekle sudy válej, z kotle pára stoupá

B

F

Na stůl nám to dávej, ať to s náma houpá

2. Zastavit na to není čas, musíme jet na doraz
Připoutat nekecat, kdesi protrhla se hráz

R:

B

F

*: Nejlíp to vydejchal mašinfíra s Magičem

B

G

Jedou si na koks a zatím neví o ničem

R:

3. Strojvůdce starej satanáš, zve nás všechny na guláš
Vítám vás jedem dál, ty nemáš tak tady máš

4. Máme tu houby sušený Odvar z hlavy makový
Ale jídelní vůz narvanej No prostě věci takový

R:

*: Každý z nás to jinak má, tenhle spí, ten pospíchá!
záleží na každém, kdo jak si to namíchá!

R:

Valčíček

Jan Nedvěd

C

G7

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko dát,

C

ať ti každej den připomíná,

C7

F

C

|: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,

G7

C

ať ti každej den připomíná. :|

C

G7

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,

C

takový trošku trhlý mý já,

C7

F

C

dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,

G7

C

F C

i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,

ani já nejsem žádnéj ideál,

hlavně, co uvnitř nosíš a co ukryváš,

to je pouto, co vede nás dál.

R:

Válka růží

Spirituál kvintet

Dmi

Gmi

1. Už rozplynul se hustý dým,

Dmi

A7

derry down, hej, down-a-down,

Dmi

C

Dmi

A7

nad ztichlým polem válečným, derry down,

F

C

A7

jen ticho stojí kolkolem

Dmi

Dmi/C B

A7

a vítěz plení vlastní zem,

Dmi

je válka růží,

Gmi

A7

Dmi

derry, derry, derry down-hej-down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,

kdo zabíjí ten nepláče, derry down,

na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,

je válka růží, derry, derry, derry down-hej-down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

dva rody živí jeden hněv, derry down,

kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,

je válka růží derry, derry, derry down-hej-down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

však hlína pije jednu krev, derry down,

ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,

je válka růží derry, derry, derry down-hej-down.

Ved' mě dál

Danoff, Denver, V. Poštulka

D Hmi

1. Někde v dálce cesty končí,
A G D
každá prý však cíl svůj skrývá.

Hmi

Někde v dálce každá má svůj cíl,
A G D
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

A

R: Ved' mě dál, cesto má,

Hmi G

ved' mě dál, vždyť i já,

D

A

tam, kde končíš, chtěl bych dojít,

G

D

ved' mě dál cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Hmi A D

*: Pak na patník poslední napíšu křídou

G D A D A

jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.

Hmi C

Písně své co mi v kapsách zbydou,

G D A A7

dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R:

Večerníček

Karel Černoch

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C C7

zamává čepičkou,

F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G C G C

maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, aniž řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

G# C#

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,

F# C# F# C#

zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,

G# C# C7#

vařečkou míchají,

F# C# F# C#

kdo pak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,

G# C# G# C#

to se nás neptají.

A D

4. Méďa Bédďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,

G D G D

opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,

A D D7

najedou na útes,

G D G D

všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší

A D A D

chytrý pes maxipes Fík.

G D G D

- R: Táto pojd' se taky dívat s námi, mámo pojd' se taky smát,

G A A7

dokud krásná paní neoznámí: „Tak a teď už děti spát.“

5. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu v noci někdo odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous,
pořád prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek,
chytřejší vyhrává.

D

6. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíte Večerníčka, jak se uklání,

G D G D

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

A D D7

zamává čepičkou,

G D G D

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

A D

maličkou ručičkou.

La la la la ...

Veličenstvo kat

Karel Kryl

- Dmi C Dmi**
1. V ponurém osvětlení gotického sálu
F Gmi A
kupčící vyděšení hledí do misálů
Dmi B C Dmi C
a houfec mordýřů si žádá požehná ní,
Gmi Dmi Ami7 Dmi
|: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :|

Kněz dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
|: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :|

- F C B C7**
R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B C7
z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou,
Gmi Dmi
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gmi A A7
lidu vládne mistr popravčí.

2. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
|: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :|

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
|: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :|

- R:** Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
- 3.** Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
|: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :|
- S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
|: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :|

Velrybářská výprava

Pacifik

C **F** **G7** **C**

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvané Knecht:

Ami **Dmi** **G7** **C**

„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!“

F **G7** **C**

Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:

Ami **Dmi** **G7** **C**

„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

F **G7** **C**

- R:** |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

Ami **Dmi** **G7** **C**

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, smer severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Vítr to ví

Bob Dylan, Ivo Fischer

D G D
1. Míle a míle jsou cest které znám,
G A
jdou trávou i úbočím skal,
D G D Hmi
jdou cesty zpátky a jdou cesty tam
D G A A7
a já na všech s vámi stál.
D G D
Proč ale blátem nás kázali vést
G A
a špínou nám třísnil šat?

G A D Hmi
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
G A7 D
ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést
spí v hlíně těch práchnivých blat!

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

R:

Vlaštovko leť

Jaromír Nohavica

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zed',
F7maj **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F7maj **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved',
C
vlaštovko, leť ...

Whisky, to je moje gusto

Limonádový Joe

D

R: Whisky, to je moje gusto,

A7

bez whisky mám v srdci pusto,

Emi A7

kdyby ji můj táta pil,

D Hmi Emi7 A7

byl by tu byl mnohem dýl,

D

když se ve skle leskne whisky,

D7 G

tak má barman dobrý zisky,

Gmi

život se dá zkrátka žít,

D

jen když je co,

Hmi

jen když je co,

D Hmi A7 D

jen když je co pít.

Dmi

Gmi

1. Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,

Dmi A7

tu whisky temně zlatou měl rád už Manitou,

Dmi Gmi

kdo chce se státí mužem, ten whisky pije rád,

Dmi Gmi6 A7 D Emi A7+

a proto všichni můžem společně zazpívat

R:

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

Ami

G

Ami

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,

Dmi

Ami

E7

Ami

jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami

E7

|: Musíš za svou pravdou stát,

Ami

musíš za svou pravdou stát. :|

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

|: Že máš za svou pravdou stát. :| 4x

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

|: Tak hled' za svou pravdou stát. :| 4x

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz!

|: Neměl za svou pravdou stát. :| 4x

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6. = 1.

Zamilovaný princ

Tomáš Klus

- G** **D**
1. Co s touhle šťastnou chvílí,
Emi **C** **D** **G**
to když se náhle v srdci láska ozývá.
G **D**
Po noci je den bílý,
Emi **C** **D** **G**
já nevím jak se druhé srdce dobývá.
- C** **D** **G** **Emi**
R: Jak jí, to říct, že jen o ni v noci sním,
C **D** **G**
že jsem verš, co k sobě našel rým.
C **D** **G** **Emi**
Jak jí, to říct, jak se svěřit s tajemstvím,
C **D** **G**
že jsem kuchtík s pasem královským.
2. Vyhlašte troubou hlásnou,
že je mi jedno, že se prý k ní nehodím.
Pro tuhle dívku krásnou,
já klíďo píďo, rodokmen svůj zahodím.
- R:** Jak jí, to říct, že jen o ni v noci sním,
že jsem verš co k sobě našel rým.
|: Jak jí, to říct, jak se svěřit s tajemstvím,
že jsem kuchtík s pasem královským. :|

Zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica

Ami

C

1. Až zítra ráno v pět, mě ke zdi postaví,

F

G7

C

Ami

ještě si naposled dám vodku na zdraví,

Dmi

G7

C

Ami

z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe

Dmi

E7 Ami

Dmi G7 C Ami

a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,

Dmi

E7

Ami

a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
Lásko, nezapomeň a žij ...

Zvedněte kotvy

lidová

E

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

H7

okamžik malý, jen než popluje v dál,

E

E7

A

Ami

nechte mě plout, tak nechte mě plo-o-out,

E

H7

E

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal,
šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. = 1.

Zvláštní znamení touha

Wabi Ryvola

Emi

A7

1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedých mraků

H7

Emi

mlčenlivej zástup kamarádů,

A7

siluety hor a stromů, starých opuštěných lomů

D

G

blíží se s duněním vodopádů.

E

Ami

Táhnou krajinou strží a tůní,

D

G

muži z Shakespearových sonetů,

Emi

Ami

postavy divných tvarů a vůní,

Emi

H7

Emi

přízraky červených barev.

C

Emi

Ami

E

- R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřené stůl,

F

Dmi

A

dálka ruku ti podá, chleba a sůl,

C

Emi

Ami

E

zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,

F

Dmi

A

obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivých dnů a roků duní rytmus těžkých kroků,

vichřice a sníh je doprovází,

maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly

úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,

za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červených barev.

R:

Želva

Olympic

D G D G D G D G

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,

D G D G D G D

velmi radno je plavat na dno za ní,

A

potom počkej až se zeptá,

Hmi

na to, co tě v mozku lechtá,

D G D G D G D G

nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe,
a pak, aspoň dvě pro tebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

D A G D

- R: Když si někdo pozor nedá,

A G D

jak se vlastně želva hledá,

G A

ona ho něco nachytá

G A

i když si to pozděj vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, pak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí
a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní

R: